

THỨ BA TUẦN 4 TN

Mc 5,21-43

- 5:21 Đức Giêsu xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ.
- 5:22 Có một ông trưởng hội đường tên là Giaia đi tới. Vừa thấy Đức Giêsu, ông ta sụp xuống dưới chân Người, và khấn khoản nài xin: "Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống."
- 5:24 Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.
- 5:25 Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm,
- 5:26 bao phen khổ sở vì chạy thầy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác.
- 5:27 Được nghe đồn về Đức Giêsu, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người.
- 5:28 Vì bà tự nhủ: "Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu."
- 5:29 Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh.
- 5:30 Ngay lúc đó, Đức Giêsu thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi: "Ai đã sờ vào áo tôi?"
- 5:31 Các môn đệ thưa: "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi: "Ai đã sờ vào tôi?"
- 5:32 Đức Giêsu ngoái quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó.
- 5:33 Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người.
- 5:34 Người nói với bà ta: "Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh."
- 5:35 Đức Giêsu còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo: "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa?"
- 5:36 Nhưng Đức Giêsu nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường: "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi."
- 5:37 Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phêrô, ông Giacôbê và em ông này là ông Gioan.
- 5:38 Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giêsu thấy người ta khóc lóc, kêu la ầm ĩ.
- 5:39 Người bước vào nhà và bảo họ: "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!"
- 5:40 Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.
- 5:41 Người cầm lấy tay nó và nói: "Talithakum", nghĩa là: "Này bé, Thầy truyền cho con: chỗi dậy đi!"
- 5:42 Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sửng sờ.
- 5:43 Đức Giêsu nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

DÁM TIN VÀO CHÚA

“Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi.” (Mc 5,36)

Suy niệm: Chuyện kể ở ngôi làng nọ đang trải qua một cơn hạn hán kéo dài, đất đai nứt nẻ và hoa màu héo khô. Mọi người đều lo âu vì nguy cơ không còn một giọt nước để dùng. Họ thống nhất sẽ cùng nhau cầu nguyện, hy vọng Chúa Trời sẽ thương tình mà ban cho mưa xuống. Buổi tối, họ tập trung rất đông ở nhà thờ và cùng nhau cầu nguyện. Họ cầu nguyện trong sự lo lắng, và kỳ lạ thay, buổi cầu nguyện sắp kết thúc bỗng mây đen kéo đến và trời đổ mưa thật to. Cơn mưa lớn và kéo dài, đến lúc này mọi người mới chợt nhớ ra mình không thể về nhà vì sẽ bị ướt. Chỉ duy có một em bé gái trên tay cầm một chiếc dù màu đỏ bước ra và trở về nhà. Vậy đó, mọi người cùng cầu nguyện, nhưng chỉ có duy nhất em bé gái dám tin lời cầu nguyện của mình sẽ thành hiện thực.

Mời Bạn: Biết Chúa và dám tin vào Chúa có thể là hai chuyện khác nhau. Tin là dám phó thác hoàn toàn vào Chúa với niềm tin mãnh liệt Chúa sẽ ban điều tốt nhất cho mình và sẵn sàng đón nhận điều đó với tất cả tình yêu. Bạn được mời gọi không chỉ biết Chúa qua việc giữ đạo hằng ngày như một bổn phận, nhưng còn khao khát được gặp Chúa như cứu cánh của đời mình, dám tin và phó thác đời mình trong tay Chúa, trong hạnh phúc và trong cả những khổ đau.

Sống Lời Chúa: *“Trước mọi công việc, trong mọi khó khăn, biết cầu nguyện, tìm ánh sáng và sức mạnh nơi Chúa, bàn hỏi với Chúa trước hết, phó thác cho Chúa trọn vẹn”* (“Thập Đại Thắng”, ĐHY. Ph. Xav. Nguyễn Văn Thuận)

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin ban ơn để chúng con biết nhận ra Chúa luôn yêu thương chúng con và dám phó thác trọn vẹn cuộc đời trong tay Chúa. Amen.*